

EVERSTIN JÄLKIRUOKA

Koko ranskankielinen maailma tuntee jälkiruoan nimeltä "Le Colonel" (Eversti), mutta tuskin kukaan sen enempää Ranskassa kuin Suomessakaan tuntee sen syntyhistorian. Se sattuu kuitenkin olemaan yksi harvoista suomalaisista gastronomisista keksinnöistä. Sekin syntyi vahingossa.

Sveitsissä, Geneven kaupungissa, sijaitsee Kansainvälisen työjärjestön ILO:n päämaja. Sinne Suomikin on vuosikymmenet lähettänyt parhaita poikiaan etujamme valvomaan. ^[i]_{SEP}K.A.

Kuusikymmentäluvulla tunnetuin edunvalvoja oli SAK:n ammattiyhdistyspomo Vihtori Rantanen. Työnantajapomoista tunnetuin oli silloisen STK:n (Eteläranta 10:n) eversti evp. K.A. Karikoski.

Herrat asuivat viikkotolkulla hyvässä sovussa hotelli Beau Rivage'ssa ja illastivat sen ravintolassa. Henkilökunnalla oli pysyvä määräys täyttää herrojen ryyppylasit jääkylmällä votkalla sitä mukaa kuin lasit tyhjenivät.

Karikoski sai kerran eteensä kupillisen sitruunasorbettia, jonka tylsä maku ei miellyttänyt. Karikoski kaatoi kuppiin lasillisen vodkaa, muussasi sohjoksi ja ryhtyi lusikoimaan. Johan maistui! Seuraavilla aterioilla hän tilasi taas sorbetin ja teki saman tempun.

Muutaman päivän kuluttua ravintolan hovimestari kiitti "Monsieur le Colonel, vous avez découvert un nouveau dessert". "Herra eversti, olette keksinyt uuden jälkiruuan!" Karikosken mukaan nimetty jälkiruoka laitettiin listalle, josta se levisi pian koko ranskaa puhuvaan maailmaan.

Ellei "Everstiä" ole jonkin pariisilaisen tai brysseliläisen ravintolan listalla, asiantunteva henkilökunta tietää taatusti mikä se on ja taikoo asiakkaalle sellaisen. Joskus sitä tosin myydään salanimellä Sorbet arrosée ("voimaannutettu jäädyke"), suomalaisen everstin peruja sekin.